

El públic descobreix nous matisos en els populars valsos vienesos interpretats per l'Orquestra Simfònica Sant Cugat

Cada cop que mirem un quadre que ens agrada hi descobrim nombrosos detalls. Quan rellegim una novel·la ens fixem en frases o en diàlegs que ens havien passat inadvertits en una anterior lectura. També quan escoltem una bona peça de música hi descobrim nous matisos, encara que es tracti dels valsos vienesos de la saga dels Strauss, que hem sentit un munt de vegades. Així, no és estrany que els comentaris dels espectadors del concert que aquesta nit ha ofert l'Orquestra Simfònica Sant Cugat coincideixin: han gaudit amb les peces que no havien sentit mai i també amb les més populars. I han somrigut -i rigut- amb d'altres que no estaven al programa, com "El dimoni escuat", cantat pels mateixos músics, una peça d'Aaron Copland interpretada amb un pernil en lloc d'un violí i una de percussió en què els instruments eren escobres i altres estris de neteja. Cada any, en aquest concert de Nadal, es fan unes quantes bromes, sempre noves, i és que als músics, que són els que les proposen, d'idees no els en falten! "Ens agrada sorprendre el públic", afirma el director titular de l'Orquestra, Josep Ferré. A més, els assistents han gaudit també amb l'exposició de pintures de músics realitzades per l'artista Pere Soy (Barcelona, 1951), situada al vestíbul del Teatre-Auditori amb motiu del concert.

La majoria dels valsos i danses que ha interpretat l'Orquestra

Simfònica Sant Cugat són de Johann Strauss júnior (Viena, 1825-1899), director d'orquestra i músic austríac que va continuar la línia compositiva del seu pare, Johann Strauss, creador del vals. Johann Strauss júnior va compondre uns cent-cinquanta valsos, a més de polques, quadrilles i altres danses de saló. El seu vals més conegut és *El bell Danubi blau*, que ha format part del repertori del concert d'aquesta nit. Les danses més interpretades han estat les polques ràpides, del mateix autor, Johann Strauss júnior: *Im Krappfenwaldl*, *Eljen a Magyar*, *Vergnuegungszug* i *Auf der Jagd*. L'Orquestra també ha interpretat una polca ràpida d'Eduard Strauss (1835-1916), *Unter der Enns*, i l'obertura *Poeta i camperol* del també austríac Franz von Suppé (1819-1895), entre d'altres peces. No hi han faltat les nadeses, harmonitzades per Salvador Brotons.

Nascut a Barcelona l'any 1959, Brotons ha escrit més de 100 obres, majoritàriament orquestrals i de cambra, i ha guanyat més de quinze premis de composició, entre ells el "Premio Orquesta Nacional de España" (1977) per les seves *Quatre peces per a cordes* i el "Premi Reina Sofia de Composició" (1991) per la seva obra *Virtus*. Ara fa un any, Brotons va dirigir l'Orquestra Simfònica Sant Cugat.

El concert d'avui ha estat dirigit per Josep Ferré, director titular de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Nascut a Nulles (Alt Camp), Josep

Ferré va realitzar els estudis de Ciències Empresarials a ESADE i els estudis musicals al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on va obtenir els premis d'honor de flauta travessera i de piano. Al mateix Conservatori, va realitzar estudis de direcció coral i instrumental. Actualment és també assessor musical de la Fundació Música Simfònica i de Cambra, i col·labora amb la Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat.

Els percussionistes de l'Orquestra han substituït els seus instruments per estris de neteja.

L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, a l'inici de la primera part del concert d'avui.

El Club Rotary de Sant Cugat i la Fundació Música Simfònica i de Cambra s'agermanen

Jesús Ruiz, president del Rotary Club de Sant Cugat, i Flora Puntos, presidenta de la Fundació Música Simfònica i de Cambra, signant el conveni de col·laboració de totes dues entitats.

El Club Rotary de Sant Cugat i la Fundació Música Simfònica i de Cambra s'agermanen. El passat 15 de desembre van signar un conveni segons el qual el Rotary Club de Sant Cugat té el propòsit de donar suport i vincular la seva activitat als concerts de la Fundació Música Simfònica i de Cambra, concretament els que realitza l'Orquestra Simfònica Sant Cugat i l'Orquestra Simfònica Juvenil de Catalunya. A més, Rotary Club de Sant Cugat formalitza aquest suport fent-ne socis de l'Associació Orquestra Sant Cugat (AOSC) tots els membres del club. Per la seva banda, la Fundació privada Música Simfònica i de Cambra realitzarà concerts de caràcter benèfic organitzats pel Rotary Club de Sant Cugat.

Rotary Internacional és una entitat de caràcter altruista, fundada l'any 1905 a Chicago. Actualment en formen part més de 32.000 clubs a tot el món i té aproximadament 1.200.000 socis. El Rotary Club de Sant Cugat, al llarg dels seus quasi 20 anys d'existència, ha organitzat diverses activitats benèfiques destinades a entitats del municipi. Amb motiu del seu desè aniversari, va donar a la ciutat l'estàtua anomenada "Piràmide", situada a la plaça del Doctor Galtès. La plaça dedicada a Rotary Internacional, que es troba a la unió de dues avingudes de Sant Cugat, la de les Corts Catalanes i la de Pla del Vinyet, s'explica per la presència i activitat del Rotary Club de Sant Cugat.

L'Associació Orquestra Sant Cugat (AOSC) té la finalitat de vetllar i promocionar l'Orquestra Simfònica Sant Cugat i al mateix temps construir una base social al voltant de l'Orquestra per tal de fer possible que la tasca dels músics no sigui per a una minoria entesa sinó que pugui arribar al màxim de gent possible. L'Associació Orquestra Sant Cugat, constituïda l'any 1991, compta actualment amb més de 500 socis que donen suport a l'Orquestra i assisteixen regularment als concerts que fa al Teatre-Auditori.

La Fundació privada Música Simfònica i de Cambra té l'objectiu de promoure l'activitat concertística de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, la Jove Orquestra Simfònica del Baix Llobregat i l'Orquestra Simfònica Juvenil de Catalunya i fer créixer el coneixement musical a través d'aquestes formacions i d'audicions escolars.

Onze concerts per terres catalanes

El concert d'avui forma part de la gira que l'Orquestra Simfònica Sant Cugat fa entre desembre i gener en diferents municipis catalans: Sant Cugat (dues sessions), Castellbisbal, Barcelona, Badalona, Begues, Calaf, Mollet, El Prat de Llobregat, Soldeu (Andorra) i Reus. En total, l'Orquestra ofereix onze concerts amb el programa de valsos i danses.

El públic ha gaudit també amb la mostra "Pinzellades d'harmonia", de Pere Soy, instal·lada al vestíbul del Teatre-Auditori amb motiu del concert.

Els músics

* En alguns instruments de l'Orquestra s'alterna l'instrumentista als diversos concerts del programa "Valsos i danses", de manera que el número de músics que toquen a cada concert és inferior al d'aquest llistat.

Itziar Aguirre Rodríguez, Núria Balcells Santolaria, Oscar Bas Forner, Núria Belmonte, Jean Claude Berçot, Ignasi Corella Solé, Pep Bonachera Fernández, Julià Borràs Querol, Estela Briceño Mezquita, David Calvet Amaro, Anna Calvo Turull, Joan Camps Claveria, Francesc Castillo Martínez, Pol Centelles Pascual, Pere Charles Pradas, Antònia Escalas Bernat, Marta Escob Balaguer, Teresa Espuny Pujol, Oriol Ferré Puntos, Violeta Ferré Puntos, Albert Flores Freixanet, Diana Franov Saladrigas, Jordi Garcia Navarro, Xavier Gracia Rodríguez, Margalida Gual Frau, Sara Gurí Casallachs, Geert Hendrik Krosenbrink, Josep Juan Pomes, Robert Julià, Yayoi Kagoshima, Momo Ko Furukawa, Beatriz Lizarte Martín, Isi López Cabezas, Maria José López López, Mario Markovich Trailovich, Albert Martín Flores, Borja Mascaró Vidal, Sergi Mauro Menchén, Enric Mestre Gras, Juan Miguel Marzá, Nerea de Miguel Ramos, Josep Mira Oleina, Meritxell Nicolau Teixidó, Vasil Nikolov, Judith Ortega Larriba, Eva Panyella Callao, Marina Parellada Alfonso, Andrea Peirón Martín, Artur Regada Matas, Sebastià Rio Serracarbasa, Ofelia Roca Bonnin, Toni Rocosa Girbau, Juan Rodríguez Poveda, Encarna Rodríguez Sánchez, Cristina Romaní Quinto, Lluís Romo Vivancos, Abel Sánchez Blázquez, Mayte Santos Pérez, Fernando Serena Losa, Matthew Simon, Paula Sirvent Raga, Quim Solé Escobar, Marina Surnacheva, Núria Tauler López, Maria Ugarte López-Herece, Carles Vallès Castelló, Pau Valls Teixidó, Tiran Vardanian, Alejandro Violant Holz, Marnix Willem Steffen i Ignacio Zamora Rodríguez.

Director: Josep Ferré.
Administració: Roser Adeva, M. dels Àngels Espert i Isabel Sorando.
Imatge corporativa: Violeta Ferré
Regidor: Joan Berlanga.

La nissaga musical dels Strauss (el pare, Johann, i els tres fills, Johann, Josef i Edward) va ser un fenomen de masses sense precedents: van gaudir d'una formidable popularitat, van dominar absolutament el panorama de la música popular i lleugera a Europa durant més de mig segle, i van ser capaços d'elevat a la qualitat de música culta, refinada i de prestigi, un tipus de dansa simple, senzilla i d'origen popular i rústec: el vals. Però aquest èxit no va ser només fruit de l'enginy musical: els Strauss tenien el mateix talent fent música que fent finances. Johann Strauss fill (1825-1899), l'autor d'"El Danubi blau", va muntar, amb els seus dos germans Josef i Edward, una autèntica empresa musical, un negoci molt rendible i lucratiu que sabia portar tan bé com la batuta: era un home de negocis en el sentit més actual del terme. De fet, havien heretat aquestes habilitats de son pare (1804-1849), l'autor de la "Marxa Radetzky", que a quinze anys ja tocava en orquestres de ball, i a vint-i-un forma la seva pròpia orquestra i esdevé empresari musical independent, organitza la seva pròpia publicitat i converteix el seu nom en una marca comercial de qualitat que ben aviat es mostrarà arreu d'Europa: Alemanya, Bèlgica, Holanda, Anglaterra, França... Strauss sabia ensabonar la premsa i feia un desplegament mediàtic i propagandístic extraordinari; tenia desenes d'encàrrecs i la seva orquestra feia centenars de concerts a l'any, fins al punt que va arribar a tenir més de dos-cents músics per

La nissaga dels Strauss

tal de poder fer tres, o quatre, o cinc concerts el mateix dia i a la mateixa hora però en indrets diferents! La seva presència era tan reclamada que en nombroses ocasions havia d'anar corrent d'una sala a l'altra de la capital austríaca, perquè hi figurava anunciat als cartells com a solista o com a director i la gent el volia veure a ell! Fins i tot patia els estralls de la pirateria: l'any 1843, Strauss i el seu editor van posar una denúncia a un membre de l'orquestra, Franz Flascher, per distribuir còpies il·legals de les seves obres.

La vida de Johann Strauss pare no només era agitada en l'aspecte professional (ara toca una mica de crònica rosa!): va estar casat amb Maria Anna Streim, amb qui va tenir cinc fills (tres nois, tots tres compositors, i dues noies) però paral·lelament va mantenir relacions amb una altra dona durant quinze anys, Emile Trampush, amb qui va tenir... set fills més! Evidentment, la cosa li va sortir força cara, però el negoci rutilava prou bé i s'ho podia permetre. Sembla que aquesta "alegria conjugal" es va transmetre genèticament, perquè Johann Strauss fill es va casar tres vegades: en la primera, quan tenia trenta-set anys (i ja portava un bon "historial"), li va birlar la dona a un banquer; quan aquesta va morir, Strauss només va trigar cinquanta dies en tornar-se a casar, ara amb una rossa descomunal (Lili, de vint-i-vuit anys: ell en tenia cinquanta-tres); però aquest casori va fer llufa perquè la dona l'enganyava contínuament. Strauss es va casar per tercera vegada als seixanta-dos anys i, per fer-ho, es va fer ciutadà d'un petit ducat del nord i es va convertir al protestantisme (ell era catòlic) perquè era la confessió de la seva nova esposa, Adele Deutsch (trenta-tres anys més jove que ell) amb qui va viure una segona joventut. Això sí: Strauss fill no va ser tan prolífic com son pare, i no

va tenir cap fill. Amb biografies tan eixerides, s'entén millor la música que feien, oi?

La supremacia de Johann Strauss pare en la vida musical vienesa es va veure seriosament amenaçada per un rival de molta envergadura i que acabaria per desbancar-lo com a "rei del vals": el seu propi fill, Johann Strauss que, malgrat la forta oposició familiar, es va dedicar al mateix ofici que el patriarca. Des dels inicis, la seva fulgurant i exitosa carrera va suposar un entrebanc per al negoci de son pare, i aquest no ho va encaixar de massa bon grat: "Fixeu-vos! Aquest bergant també vol escriure valsos! Ell precisament que no en té ni la més mínima idea!", va comentar el pare en certa ocasió. El pare Strauss va arribar a fer la guitza a son fill, a boicotejar concerts i actuacions, a malparlar del seu virtuosisme com a violinista i a riure's de les seves composicions;

però no va poder impedir una meteòrica i brillant carrera com a compositor, ni el relleu al tron com a rei del vals. Cal recordar que en aquella època els valsos i les polques no eren música de concert com ara, sinó de ball: s'interpretaven en festes i balls de la societat vienesa (i d'arreu d'Europa) i la gent no s'estava asseguda sinó que ballava, cridava i participava dels "gags" i sorpreses que proposaven els compositors.

De fet, totes aquestes obres es batejaven en funció de la brometa de torn que tothom esperava amb fruïció i que apujava la temperatura emocional de les vetllades. El rigor del protocol en els concerts d'avui dia no ens permet fer trapellereries ni el saltimbanqui mentre sentim aquestes peces... Ara bé, avui, els músics de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat sí que n'han fet, de trapellereries, i el públic n'ha gaudit d'allò més!

Xavier Chavarria

Julià Borràs

Cap dels violoncel·lats de l'Orquestra

"Sempre havia volgut tocar el "Rèquiem" de Fauré i entrar en una orquestra i vaig fer totes totes dues coses alhora!"

-Què el va portar a estudiar violoncel·l?

-Als vuit anys vaig començar a estudiar música. Jo volia tocar el contrabaix però a casa em van proposar de tocar primer el violoncel·l i així que el vaig tenir entre les mans m'en vaig enamorar.

-Què és el més difícil del seu instrument?

-El més difícil del violoncel·l és tot.

-A més de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat, vostè toca en altres formacions musicals?
-Col·laboro amb l'Orquestra del Maresme i amb Arcambra. Totes dues orquestres són de corda. També tinc un duo estable amb la pianista Anna Faci. Fem repertori cambriàtic per a cello i piano, sonates i altres peces per a aquesta formació.

-Des de quan forma part de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat?

-Vaig tocar per primera vegada amb l'Orquestra de Sant Cugat l'any 1999. Vam interpretar el "Rèquiem" de Gabriel Fauré. Jo sempre havia volgut tocar el "Rèquiem" de Fauré i desitjava tocar en una orquestra professional, i el 1999 vaig poder fer totes dues coses alhora.

-Què té d'especial aquest "Rèquiem"?

El color que aconseguí Fauré amb la instrumentació (violons, cellos, contrabaix, trompes, harmonium, cor de veus blanques, arpa, soprano solista i baix solista). El va compondre degut a la mort d'un familiar; és un "Rèquiem" optimista; l'últim número de l'obra és "in paradisum".

-Si només en pogués salvar una, quina partitura salvaria de les flames?

-Avui salvaria el concert d'orquestra de Béla Bartók, ahir hauria salvat el concert per a cello i orquestra en si bemoll major de Luigi Boccherini i demà... encara no ho sé.

Propers concerts de l'Orquestra

- 30 de desembre. Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Can Gomà. Mollet.
- 1 de gener. Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre Modern. El Prat de Llobregat.
- 2 de gener. Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Sporthotel Hermitage, Soldeu (Andorra).
- 3 de gener. Concert de Nadal. Festival de valsos i danses. Teatre Fortuny. Reus.
- 27 de gener. La rosa de azafrán, de Jacinto Guerrero. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica Sant Cugat (sarsuela).
- 16 i 17 de febrer. Concert Màgic. Orquestra Simfònica Sant Cugat i Mag Lari. Teatre-Auditori Sant Cugat.
- 21 de febrer. Coser i cantar. Antònia Font i Solistes de l'Orquestra Simfònica Sant Cugat. Teatre-Auditori Sant Cugat.
- 23 d'abril. Concert de Sant Jordi. Teatre-Auditori Sant Cugat.

Programació del Teatre-Auditori

- 11 de gener. Teresa Berganza (música).
- 18, 19 i 20 de gener. Grease, el musical de tu vida (musical).
- 25 de gener. Stalin, de Marc Dugain, amb Josep Maria Flotats i Carme Conesa (teatre).
- 27 de gener. La rosa de azafrán, de Jacinto Guerrero. Cor Amics de l'Òpera de Sabadell i Orquestra Simfònica Sant Cugat (sarsuela).
- 2 de febrer. Murmuris, de Glòria Rognoni. Femarec (teatre).
- 8 de febrer. A la Toscana, de Sergi Belbel. Teatre Nacional de Catalunya (teatre).
- 10 de febrer. Brahms&Stravinsky. Cor del Gran Teatre del Liceu (música).
- 16 i 17 de febrer. Concert Màgic. Orquestra Simfònica Sant Cugat i Mag Lari. Teatre-Auditori Sant Cugat (música).

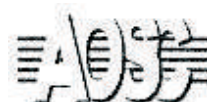
Patrocinador Fundador

Ajuntament de Sant Cugat

TEATRE AUDITORI SANT CUGAT

SOCIS PROTECTORS:

- Amat Finques AUX VYD
- Avant Grup Autocars Carré Mobles
- Rotary Club Sant Cugat Sacum
- Campmany Dona Home Canneries Tubau
- Cebado de Carmen Martínez
- Ofinova
- Gràfiques Celler
- TMA

Fundació Privada MÚSICA SIMFÒNICA I DE CAMBRA

Generalitat de Catalunya Departament de Cultura

Gestetner

TOTAL DOCUMENT SOLUTIONS

ferrer

Orquestra Simfònica Sant Cugat

Número 24. Dipòsit legal: B-50580-2003.

Edita: Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra. Presidenta: Flora Puntos i Cabero

Membres de la Junta de l'Associació Orquestra Sant Cugat i del Patronat de la Fundació Privada Música Simfònica i de Cambra: Josep Maria Ferré i Bofarull, Josep Ferré i Rovira, Josep Jové i Sotorres, Lutz Mittermüller, Francesc Puntos i Amorós, Flora Puntos i Cabero, Joaquim Sans i Oliveró, Ruffo Ventura i Aspas.

Carrer dels Marges, 25, local. 08172 SANT CUGAT DEL VALLÈS. Tel. 93 589 31 94. Fax. 93 589 32 54.

music@simfonica.cat www.simfonica.cat

Direcció: Daniel Romani. Fotografia: Mané Espinosa. Disseny gràfic: Isabel Núñez. Il·lustració: Marta Balaguer. Impressió: Gestetner.